

Wspólnota "Miriam"

Odnowa w Duchu Świętym

Rzeszów - Tabor

3 marzec 2021

BIULETYN WSPÓLNOTY, ROK XIII, NUMER 567

Spotkania Wspólnoty odbywają się według harmonogramu umieszczonego na stronie Wspólnoty w Domu Diecezjalnym „Tabor”
ul. Połonińska 25

Teksty do medytacji od 4.03.2021 r.

Kochani!

Kontynuujemy nasze rekolekcje oddania się w niewolę Maryi. Towarzyszą nam dalej teksty z ocalenie.info

Każdy dzień składa się z 5 punktów:

1. Modlitwy początkowe – codzienne te same, będą one zawsze w początku biuletynu. Możesz pomodlić się tymi modlitwami, albo inną, jaką chcesz.
2. Przeczytaj rozważanie. Zaznacz co najbardziej z niego do Ciebie dociera.
3. Przeczytaj pogłębiarkę, zaznacz co najbardziej do Ciebie przemawia.
4. Połącz pkt. 2 i 3, napisz kilka zdań w formie notatki albo modlitwy.
5. Podejmij wezwanie, które później oddasz Jezusowi w rachunku sumienia dziś bądź jutro. Odmów 10 różańca, dowolną tajemnicę.

Modlitwy codzienne na rozpoczęcie pracy indywidualnej:

Przed rozpoczęciem rozważania:

Wycisz swój umysł i swoje serce. Duchowe wyciszenie jest naszą otwartością na łaskę. Modlitwę do Ducha Świętego postaraj się odmówić spokojnie i powoli, wczuwając się sercem w każde z zdań.

Modlitwa do Ducha Świętego

Duchu Święty przyjdź,
Oświeć mrok umysłu,
porusz moje serce,
pokaż drogę do Jezusa,
pomóż pełnić wolę Ojca,
Duchu Święty przyjdź.
Maryjo, któraś najpełniej
przyjęła Słowo Boże
prowadź mnie.
Duchu Święty, przyjdź!

Na owocną pracę, błogostawię +
ks. Damian, Pasterz

Telefon Wspólnoty

☎ 884-315-151

Struktura Wspólnoty:

ks. Damian Ziemba

Pasterz

tel. 791-386-047

e-mail: mini-damian@o2.pl

Barbara Zacharska

Lider

tel. 607-433-848

e-mail: b-lech@wp.pl

Marcin Zacharski

V-ce lider

Andrzej Paśkiewicz

V-ce lider

Czwartek: DZIEŃ 28: "W ZJEDNOCZENIU Z SERCEM JEZUSA I MOCĄ JEGO MIŁOŚCI"

1. Modlitwa początkowa.

2. Rozważanie:

Akt poświęcenia się Niepokalanemu Sercu Maryi to nie jest mój indywidualny, prywatny akt. Łączę się z Sercem Jezusa i poświęcam się Maryi mocą Jego Miłości. Jezus jest wiecznym kapłanem i to On dokonuje "poświęcenia" czyli "konsekracji": całkowitego oddania mnie Bogu na własność, na ofiarę i na służbę. Właściwą konsekracją mojej osoby był Chrzest Święty. Akt poświęcenia się Niepokalanemu Sercu Maryi jest realizacją oraz wypełnieniem tego, do czego Bóg uzdolnił mnie przez chrzest. W zjednoczeniu z Sercem Jezusa to znaczy: w zjednoczeniu z Eucharystią.

Serce Jezusa bije w Eucharystii. Eucharystia jest tajemnicą CAŁKOWITEGO ODDANIA. W każdej Eucharystii Jezus oddaje się cały Ojcu. W każdej Komunii Świętej Jezus oddaje mi CAŁEGO SIEBIE. Przez Komunię Świętą Jezus mówi do mnie: "CAŁY JESTEM TWÓJ". Oddając się całkowicie Maryi - łączę się z Jezusem: Jezus wszedł do łona Maryi przez akt Wcielenia.

Ja wchodzę do Jej 'łona' przez akt poświęcenia się Jej Niepokalanemu Sercu. Jezus chciał być Jej dzieckiem i ja chcę być Jej dzieckiem. Syn Maryi. Córka Maryi. To moje nowe imię. Jezus chciał

Animatorzy diakonii

Ewelina Konieczna
diakonia modlitewna

Andrzej Paśkiewicz
diakonia uwielbienia

Magdalena Gola
diakonia prowadzenia
spotkań

Marcin Zacharski
diakonia modlitwy
wstawienniczej

Wojciech Wojdyło
diakonia liturgiczna

Klaudia Winiarska
diakonia wprowadzająca

Konrad Przydział
diakonia medialna

Alicja Cyrnek
diakonia organizacyjna

Barbara Zacharska
diakonia prorocka

przyjąć życie od Maryi i ja chcę przyjąć nowe życie od Maryi. Jezus był Jej poddany i ja chcę być Jej poddany. Jezus mówił do Maryi: "Mamo", i ja chcę tak do Niej mówić. Już nie ja żyję, ale żyje mnie Chrystus - kochający Maryję. **MOIM IDEAŁEM I CELEM JEST MIŁOŚĆ JEZUSA DO MARYI.** Chcę kochać Maryję Miłością Jezusa.

Miłością wewnętrzną, czułą, świętą, stałą i bezinteresowną. Nie zadowolę się niczym innym, bo wszystko inne to za mało, by zaspokoić pragnienia wzajemnej miłości Jezusa i Maryi. "Jezu, żyjący w Maryi, przybądź i żyj w nas!"

3. Pogłębiarka

Z TRAKTATU ŚW. LUDWIKA MARIII GRIGNION DE MONTFORT:

[2. Oznaki prawdziwego nabożeństwa do Najświętszej Dziewicy]

Skoro już omówiłem i napiętnowałem fałszywe formy nabożeństwa do Najświętszej Dziewicy, przechodzę do krótkiego przedstawienia doskonałego nabożeństwa, które jest:

1) wewnętrzne, 2) czułe, 3) święte, 4) stałe i 5) bezinteresowne.

[1. Doskonałe nabożeństwo do Najświętszej Maryi Panny jest wewnętrzne.]

Doskonałe nabożeństwo do Najświętszej Dziewicy jest wewnętrzne, to znaczy ma swe źródło w umyśle i sercu człowieka; pochodzi z głębokiej czci wobec Najświętszej Dziewicy, z przedstawienia sobie Jej wielkości i z miłości do Niej.

[2. Doskonałe nabożeństwo do Najświętszej Maryi Panny jest czułe.]

Jest ono czułe, czyli pełne zaufania do Najświętszej Maryi Panny –zaufania dziecka do najlepszej matki. Doskonałe nabożeństwo do Najświętszej Panny sprawia, że dusza ucieka się do Niej we wszelkich potrzebach ciała i ducha z wielką prostotą, z ufnością i czułością, tak, że błaga tę Dobrą Matkę o pomoc zawsze, wszędzie i w każdej potrzebie: w wątpliwościach prosi Ją o światło; na bezdrożach o wskazanie właściwej drogi; w pokusach o pomoc; w słabościach o siłę; w upadkach o podźwignięcie; w zniechęceniu o otuchę; w skrupułach o radę; w krzyżach, pracach i przeciwnościach życia o pocieszenie. Wreszcie, we wszystkich dolegliwościach jest Maryja stałą ucieczką takiej duszy, co nie potrzebuje się obawiać, że Dobrej tej Matce zbytnio się narzuca lub naraża się Panu Jezusowi.

[3. Doskonałe nabożeństwo do Najświętszej Maryi Panny jest święte.]

Doskonałe nabożeństwo do Najświętszej Maryi Panny jest święte, to znaczy: pobudza duszę do unikania grzechu i do naśladowania cnót Najświętszej Maryi Panny, zwłaszcza – Jej głębokiej pokory, żywej wiary, świętego posłuszeństwa, stałości w modlitwie, wszechstronnego umartwienia, boskiej czystości, Jej głębokiego miłosierdzia, Jej heroicznej cierpliwości, anielskiej słodyczy i mądrości zaiste boskiej. Oto dziesięć głównych cnót Najświętszej Maryi Panny.

[4. Doskonałe nabożeństwo do Najświętszej Maryi Panny jest stałe.]

Doskonałe nabożeństwo do Najświętszej Maryi Panny jest stałe. Utwierdza ono duszę w dobrym i sprawia, że człowiek dla błahych powodów nie opuszcza praktyk religijnych. Czyniono duszę odważną wobec świata i jego zasad, mężną w zwalczaniu słabości ciała, jego namiętności oraz szatana i jego pokus. Stąd wynika, że człowiek, który Najświętszej Maryi Pannie rzeczywiście służy, nie jest zmienny, zgryźliwy, niespokojny lub bojaźliwy. Nie znaczy to wcale, by taki człowiek czasem nie upadał lub nie zmieniał swych praktyk religijnych. Lecz kiedy upadnie, zaraz się podnosi, wyciągając ręce do swej Dobrej Matki. A jeśli traci chęć do modlitwy i doświadcza oschłości, nie popada w zniechęcenie, w rozterkę, gdyż żyje on wiarą Jezusa i Maryi, nie zaś uczuciami cielesnymi.

[5. Doskonałe nabożeństwo do Najświętszej Maryi Panny jest bezinteresowne.]

Doskonałe nabożeństwo do Najświętszej Maryi Panny jest bezinteresowne, to znaczy: sprawia, że dusza nie szuka siebie, lecz tylko Boga i Jego świętej Matki. Prawdziwy czciciel Maryi nie służy tej dostojnej Królowej dla jakiejś korzyści lub zysku, ani dla własnego dobra doczesnego, wiecznego, cielesnego, duchowego, lecz jedynie dlatego, że Maryja zasługuje na to, by służyć Jej, a w Niej Bogu. Czyciel nie kocha Maryi, bo wyświadcza mu Ona dobrodziejstwa, czy że się od Niej spodziewa jakichś dóbr, ale dlatego, że Ona jest godna miłości. Stąd też kocha Ją on i służy Jej tak w zmartwieniach i w oschłościach, jak w czasie wesela duszy i w odczuciu żarliwości; kocha Ją na Kalwarii, jak i na godach w Kanie Galilejskiej. Jakże miły i drogi w oczach Boga i Najświętszej Panny jest ten, kto nie szuka siebie w usługach, jakie Im oddaje! Niestety, taką duszę spotykamy rzadko! I dlatego właśnie chwyciłem za pióro, by spisać to, czego przez długie lata publicznie i prywatnie nauczałem. Silniej niż zwykle budzi się we mnie wiara i ufność, że spełni się wszystko, co głęboko mam w sercu wyryte i o co proszę Boga od lat wielu; mianowicie, że wcześniej czy później Najświętsza Dziewica będzie miała dzieci, sług i niewolników z miłości więcej niż kiedykolwiek i że – skutkiem tego –Jezus Chrystus, ukochany mój Pan, będzie pełniej niż kiedykolwiek panował w sercach.

(TRAKTAT O PRAWDZIWYM NABOŻEŃSTWIE DO NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY, nr).

4. Wypisz w zeszycie to co do Ciebie najbardziej dotarło.

5.. Wezwanie dnia:

Kochać to znaczy także - dawać świadectwo. Może zechcesz dać dziś świadectwo swojego przeżywania tych rekolekcji?

P.S. Dopisz dziś na swojej kartce słowa: "W zjednoczeniu z Sercem Jezusa i mocą Jego miłości".

Piątek: DZIEŃ 29: "POŚWIĘCAM SIĘ CAŁKOWICIE TWOJEMU NIEPOKALANEMU SERCU"

1. Modlitwa początkowa.

2. Rozważanie:

Słowo "poświęcenie" pochodzi od łacińskiego słowa: "consecratio", które tłumaczymy także jako: "konsekracja". Słowa: „poświęcać” i „konsekrować” znaczą tyle, co: „uczynić świętym poprzez ofiarę złożoną Bogu”. "Poświęcam się całkowicie Twojemu Niepokalanemu Sercu" to znaczy: "Konsekruję się Twojemu Niepokalanemu Sercu". Święta Matka Teresa z Kalkuty nazywała to całkowite oddanie się Maryi: "przymierzem konsekracji". Spróbujmy zrozumieć głębię znaczenia, która się kryje za tymi słowami.

Eucharystia

Spójrzmy na rzeczywistość konsekracji, która jest obecna w tajemnicy Eucharystii. Na mocy konsekracji chleb staje się Ciałem Chrystusa, a wino - Jego Przenajświętszą Krwią. Ta sama rzecz zmienia swą istotę. Na zewnątrz pozostaje tym samym, ale wewnątrz jest już czymś zupełnie innym. Konsekracja ma moc przeistoczenia. To dla nas pierwsze światło. Konsekracja Niepokalanemu Sercu Maryi ma moc przeistoczenia naszych serc, choć na zewnątrz możemy nic nie widzieć, możemy nic nie czuć. Gdzieś w głębi duszy, mocą Ducha Świętego, dokonuje się całkowita przemiana. Jest jedna ważna różnica. Konsekracja eucharystyczna dokonuje natychmiastowej przemiany, z kolei konsekracja Niepokalanemu Sercu Maryi, jest początkiem całkowitej przemiany, która jest procesem. Rozwija się w czasie i wymaga naszej współpracy z łaską.

"Wymiana serc"

Chcąc oddać coś z tej rzeczywistości, wielu świętych i mistyków, nazywało całkowite oddanie się Maryi aktem: "wymiany serc". Jednym z nich był św. Jan Eudes. Co to oznacza? To bardzo proste: Ja oddaję Maryi moje serce, a Ona oddaje mi swoje Niepokalane Serce. Być może brzmi to abstrakcyjnie, ale jest to bardzo konkretna i praktyczna rzeczywistość. Święty Ludwik Grignion de Montfort pisze: "Dusza Najświętszej Dziewicy odda się tobie, by wielbić Pana, Jej duch zajmie miejsce twojego, by radować się w Bogu, swoim Zbawcy". (Traktat, nr 217) Taka była jedna z najukochańszych modlitw Jana Pawła II: "Praebe mihi, Cor Tuum, o Maria!" czyli: "Daj mi Twoje Serce, o Maryjo!". Była to również jedna z najczęstszych i najważniejszych modlitw świętej Matki Teresy z Kalkuty, która bardzo często prosiła Maryję: "Użyj mi proszę swojego Serca". Patrząc na osoby św. Jana Pawła II oraz św. Matki Teresy - widzimy jasno, że Maryja wysłuchiwała ich modlitwy. W tym tkwi sekret ich świętości: kochali Niepokalanym Sercem Maryi. "Dam wam serce nowe i ducha nowego tchnę do waszego wnętrza. Odbiorę wam serce kamienne, a dam wam serce z ciała". (Księga Ezechiela 36,26) Serce nowe to Serce Jezusa, które kształtuje się W MARYI. Maryja chce dać nam swoje serce, aby ukształtować w nas Serce Jezusa. Już w średniowieczu mistycy modlili się w ten sposób: O przedziwna Matko, zamiast mojego grzesznego serca umieść swoje Niepokalane Serce, ażeby mógł we mnie działać Duch Święty i aby wzrastał we mnie Twój Boski Syn. Wysłuchaj mnie o moją i wierną Pośredniczkę wszelkich łask".

"Poświęcenie" w Biblii

Biblia mówi o "poświęceniu" w odniesieniu do rzeczy, miejsc oraz osób. Być poświęconym to znaczy zostać oddzielnym od tego, co nieświęte, co świeckie. Przykładem jest świątynia, która po ludzku jest zwykłą budowlą. Jednak przez akt poświęcenia staje się własnością Boga. Wypędzając kupców ze świątyni Jezus objawił nam jak ważne jest to, co zostało poświęcone Bogu. Fragment: "gorliwość o dom Twój pożera Mnie" można by sparafrazować i powiedzieć: "gorliwość o to, co zostało Ci poświęcone - pożera Mnie". Za każdym razem, kiedy kontemplujemy czwartą tajemnicę radosną Różańca Świętego, rozważamy wydarzenie, kiedy Jezus został "poświęcony Bogu". Ewangelia Łukasza mówi: "Tak bowiem jest napisane w Prawie Pańskim: Każde pierworodne dziecko płci męskiej będzie poświęcone Panu". Jezus oddał się całkowicie w ręce Maryi i to Ona przynosi Go do świątyni. To Maryja poświęca Jezusa Bogu. To jest dla nas wielkie i wyraźne światło. Przez Maryję. Taką drogę wybrał Jezus. Poświęcenie się Niepokalanemu Sercu Maryi jest doskonałym oddaniem się Jezusowi. "Poświęcam się całkowicie Twojemu Niepokalanemu Sercu" to znaczy: CHCĘ NALEŻEĆ TYLKO I WYŁĄCZNIE DO JEZUSA.

3. Pogłębiarka

Z TRAKTATU ŚW. LUDWIKA MARIII GRIGNION DE MONTFORT:

Dzięki tej praktyce, przestrzeganej bardzo wiernie, w jednym miesiącu oddasz Jezusowi więcej chwały niż przez inne ćwiczenia, choćby trudniejsze, w ciągu kilku lat. Dlaczego? Otóż odpowiadam:

1) Spełniając swe uczynki przez Najświętszą Dziewicę w myśl tego nabożeństwa, zrzekasz się własnych, nawet dobrych i znanych ci intencji i dzieł, by zniknąć, że tak powiem, w zamierzeniach i działaniu Najświętszej Dziewicy, choć tych nie znasz. Zyskujesz przez to udział we wzniosłości intencji Maryi. Były one tak czyste, iż najmniejszy z Jej uczynków – np. przedzenie kądzieli czy zrobienie igłą jednego ściegu – więcej oddał Bogu chwały niż okrutne męczeństwo św. Wawrzyńca na rozpalonej kracie, więcej nawet niż wszyscy święci przez swe najbardziej heroiczne czyny. Słowem, Maryja w ciągu swego ziemskiego życia zdobyła taki bezmiar niewysłowionych łask i zasług, że łatwiej można by policzyć gwiazdy na firmamencie, krople wody w morzu i na wybrzeżu ziarnka piasku niż Jej zasługi i łaski. Oddała Bogu więcej chwały, niż wszyscy aniołowie i święci oddali i jeszcze oddadzą. Maryjo! Cudzie łaski! Istotnie, potrafisz czynić cuda łaski w duszach, które dobrowolnie i całkowicie chcą się zatracić w Tobie.

2) Dusza, która to nabożeństwo wiernie praktykuje, za nic uważa wszystko, co sama z siebie myśli lub czyni. By zbliżyć się do Chrystusa lub z Nim przynajmniej rozmawiać, szuka ona oparcia i znajduje upodobanie jedynie w zamierzeniach i intencjach Maryi. I dlatego ćwiczy się ona o wiele bardziej w pokorze niż dusze, które działają same z siebie, które w sobie i we własnych zamiarach mają upodobanie i na własne liczą siły. Toteż dusza taka Bogu oddaje o wiele większą chwałę, bo wychwalają Boga doskonale tylko pokorni w duchu i cichego serca.

3) Najświętsza Panna z wielkiej ku nam miłości przyjmuje w swe dziewicze dłonie dary, jakie składamy Jej z naszych uczynków, a nadając im piękność i cudowny blask, sama je ofiarowuje Chrystusowi, przez co przynoszą one Panu naszemu więcej chwały, niż gdybyśmy to my naszymi grzesznymi rękami składali Mu je w ofierze.

4) Ilekroć myślisz o Maryi, Maryja za ciebie myśli o Bogu; dlatego, ilekroć wielbisz i czcisz Maryję, Maryja wraz z tobą wielbi i czci Boga. U Maryi wszystko odnosi się do Boga, tak, iż trafnie można Ją zwać więzią Boga, istniejącą tylko w odniesieniu do Boga, lub echem Bożym, które nic nie mówi i niczego innego nie powtarza, jak Bóg. Jeśli powiesz: Maryja, Ona powie: Bóg. Elżbieta wystawiała Maryję i nazwała błogosławioną Tę, która uwierzyła; Maryja zaś jako wierne echo Boga zaintonowała: Wielbi dusza moja Pana²⁰⁹. Jak Maryja uczyniła wówczas, tak czyni codziennie. Gdy Ją wielbisz, chwalisz, lub Jej coś ofiarujesz, to wielbisz, kochasz, czcisz Boga i dajesz Bogu przez Maryję i w Maryi.

(TRAKTAT O PRAWDZIWYM NABOŻEŃSTWIE DO NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY, Nr 222 - 225).

4. Wypisz w zeszycie to co do Ciebie najbardziej dotarło.

5.. Wezwanie dnia:

Jeśli chcesz to uczynić, powiedz dziś Maryi: “Maryjo, chcę się Tobie poświęcić i chcę prowadzić innych do takiego poświęcenia”.

P.S. Dopisz dziś na swojej kartce: “Poświęcam się całkowicie Twojemu Niepokalanemu Sercu”.

Sobota: DZIEŃ 30: “ODDAJĘ CI WSZYSTKO: TOTUS TUUS EGO SUM ET OMNIA MEA TUA SUNT”
(cały jestem Twój i wszystko co moje jest Twoje)

1. Modlitwa początkowa.

2. Rozważanie:

Maryja otrzymała od Boga obietnicę pełnego zwycięstwa, dlatego jedyną ważną rzeczą jest to, abyśmy POZWOLILI JEJ SWOBODNIE DZIAŁAĆ. Jedyną ważną rzeczą jest to, abyśmy POZWOLILI MARYI KSZTAŁTOWAĆ W NAS JEZUSA. Akt całkowitego oddania się jest taką właśnie zgodą - pozwoleniem, aby Maryja mogła swobodnie działać w naszym sercu oraz życiu. Przez akt całkowitego oddania - dajesz Maryi klucze do “mieszkania twojego życia” i zapraszasz, aby przyszła i zamieszkała razem z tobą. Czynisz jak święty Jan, który WZIAŁ MARYJĘ DO SIEBIE. Jan wziął Maryję do siebie w sensie fizycznego zamieszkania, ale tłumaczenie oryginalne wskazuje nam na coś znacznie głębszego: “wziął Ją do głębi swojego jestestwa”. Oddając się całkowicie Maryi, bierzesz Ją do “głębi swojego jestestwa” i powierzasz Jej się całkowicie - tak, jak powierzył Jej się Pan Jezus.

Dlaczego oddaję Maryi moje oczy?

Aby patrzeć tak jak Ona.

Dlaczego oddaję Maryi moje myśli?

Aby myśleć tak jak Ona.

Dlaczego oddaję Maryi moje uczucia?

Aby odczuwać tak jak Ona.

Dlaczego oddają Maryi moje serce?

Aby kochać tak jak Ona.

Niech nas na tej drodze całkowitego oddania prowadzi przykład i wstawiennictwo świętego Jana Pawła II, który 6 kwietnia 1979 roku, na Jasnej Górze w Częstochowie, wołał z mocą: „O Matko Kościoła! Raz jeszcze oddaję Ci siebie w <macierzyńską niewolę miłości> wedle słów mego zawołania: Totus Tuus! Oddaję Ci cały Kościół – wszędzie, aż do najdalszych krańców ziemi!. Oddaję Ci ludzkość: wszystkich ludzi – moich braci. Wszystkie ludy i narody. Oddaję Ci Europę i wszystkie kontynenty. Oddaję Ci Rzym i Polskę, zjednoczone przez twego sługę nowym węzłem miłości. Matko, przyjmij! Matko, nie opuszczaj! Matko prowadź!”

3. Pogłębiarka

Z traktatu św. Ludwika Marii Grignon de Montfort:

“[1. Doskonałe ofiarowanie się Jezusowi Chrystusowi].

Ponieważ cała nasza doskonałość polega na tym, by upodobnić się do Jezusa Chrystusa, zjednoczyć się z Nim i Jemu się poświęcić, dlatego najdoskonalszym nabożeństwem jest bezsprzecznie to, które najwierniej upodobia nas do Jezusa, najściślej z Nim jednoczy i poświęca nas wyłącznie Jemu. A ponieważ ze wszystkich ludzi najbardziej podobna do Jezusa jest Najświętsza Maryja Panna, stąd wynika, że spośród wszystkich innych nabożeństw, nabożeństwo do Najświętszej Maryi Panny najbardziej jednoczy z Panem Jezusem duszę naszą i sprawia, że staje się Jemu najbardziej podobna. Im bardziej dusza poświęcona jest Maryi, tym bliższa jest Panu Jezusowi. I dlatego doskonałe poświęcenie się Panu Jezusowi to nic innego, jak doskonałe i całkowite poświęcenie się Najświętszej Dziewicy. I takie właśnie jest nabożeństwo, które głoszę i które w istocie swej stanowi tylko doskonałe odnowienie ślubów i przyrzeczeń złożonych na Chrzcie św.”

(TRAKTAT O PRAWDZIWYM NABOŻEŃSTWIE DO NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY, nr 120)

[To nabożeństwo zapewnia nam względy Najświętszej Dziewicy.]

“Trzeci powód. Najświętsza Maryja Panna jest Matką pełną łagodności i miłosierdzia, której nikt nie zdoła prześcignąć w miłości i hojności. Gdy Ona widzi, że ktoś oddaje się Jej całkowicie, by Ją czcić i Jej służyć, ogołocając się ze wszystkiego, co mu najdroższe, by Ją tym przyozdobić – również i Maryja oddaje się całkowicie i w sposób niewysłowiony temu, kto Jej oddaje wszystko. Zanurza go w morzu swych łask; przyozdabia go swymi zasługami; wspiera go swoją potęgą; oświeca go swym światłem; napełnia swoją miłością; udziela mu swych cnót: pokory, wiary, czystości itd.; staje się jego rękojmnią, dopełnieniem i jego „wszystkim” u Jezusa. Wreszcie, ponieważ taka osoba należy zupełnie do Maryi, to i Maryja należy całkowicie do niej, tak, iż o takim doskonałym słudze i dziecku Maryi można rzec to, co św. Jan Ewangelista mówi o sobie, iż obrał Najświętszą Dziewicę jako całe swe dobro: uczeń wziął Ją do siebie.”

(TRAKTAT O PRAWDZIWYM NABOŻEŃSTWIE DO NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY, nr 144)

4. Wypisz w zeszytcie to co do Ciebie najbardziej dotarło.

5.. Wezwanie dnia:

Zapraszamy cię dziś do dwóch praktycznych ćwiczeń:

1. Zacznij od krótkiego ćwiczenia, w którym wykorzystasz swój oddech.

Oddech to dar Boży, który wyraża istotę miłości. Wdech to PRZYJMOWANIE. Wydech to ODDAWANIE. Na tym polega miłość - nieustanna wymiana w której przyjmujesz całą miłość i oddajesz całą miłość. Spróbuj dziś przez kilka minut modlić się swoim oddechem: Przy wdechu mów w sercu: “Jezu, przyjmuję wszystko, co chcesz mi dać przez Maryję” Przy wydechu: “Jezu, oddaję ci wszystko - przez Maryję”

2. Przez cały następny dzień ćwicz wewnątrznie modlitwę oddawania Maryi wszystkiego, co cię spotyka oraz wszystkiego, co ci przychodzi do głowy. Oddawaj Jej konkretne myśli, oddawaj osoby, które spotykasz i miejsca, które odwiedzisz. Postaraj się przenieść te praktyki do swojego codziennego życia.

P.S. Dopisz dziś na swojej kartce: “Oddaję Ci całkowicie ciało i duszę swoją, moje serce i moją wolę, moją pamięć i mój rozum, wszystkie myśli i pragnienia, całe moje życie i moją działalność, całą moją przeszłość, teraźniejszość i przyszłość, mój czas i moje decyzje oraz wszystkie moje dobra zewnętrzne i wewnętrzne, nawet wartość wszystkich moich dobrych uczynków, pozostawiając Ci zupełne prawo do rozporządzania mną i wszystkim bez wyjątku co do mnie należy, dla wypełnienia Woli Ojca, dla spełnienia pragnień Jezusa, dla radości i chwały Ducha Świętego oraz z miłości ku Tobie i dla ratowania dusz braci i siostr naszych.”

Niedziela: DZIĘN 31: "CHCĘ ODTĄD WSZYSTKO CZYNIĆ Z TOBĄ, PRZEZ CIEBIE I DLA CIEBIE"

1. Modlitwa początkowa.

2. Rozważanie:

W postawie całkowitej zależności od Maryi kryje się pełnia łaski. Jedno z najbardziej znanych i najczęściej cytowanych zdań świętego Ludwika de Montfort brzmi: "Szybciej postępujemy w krótkim czasie poddania i zależności od Maryi, niż przez długie lata własnej woli i polegania na sobie samym." (Traktat, nr 155). Do tego zdania odniósł się św. Jan Paweł II w homilii wygłoszonej 13 maja 2000 roku, z okazji beatyfikacji pastuszków z Fatimy - Franciszka i Hiacynty. Na końcu swojej przemowy papież zwrócił się do dzieci, mówiąc: "Poproście swoich rodziców i wychowawców, aby oddali was do «szkoły» Matki Bożej, aby nauczyła was być takimi, jak pastuszkowie, którzy starali się czynić wszystko, czego Ona od nich żądała. Zapewniam was, że «większy czyni się postęp przez krótki czas posłuszeństwa i uległości wobec Maryi, niż przez całe lata osobistych wysiłków, podejmowanych wyłącznie własnymi siłami» Właśnie w taki sposób pastuszkowie rychło stali się świętymi. Pewna kobieta, która gościła Hiacyntę w Lizbonie, słysząc dobre i roztropne rady, jakich udzielała jej dziewczynka, zapytała, kto ją tego nauczył. «Matka Boża» — odparła Hiacynta. Poddając się wielkodusznie kierownictwu tak dobrej Nauczycielki, Hiacynta i Franciszek rychło osiągnęli szczyty doskonałości." Św. Jan Paweł II nie tylko często cytował to zdanie, ale przede wszystkim w konkretny sposób wprowadzał je w czyn. Wszyscy wiemy jak wiele papież Polak pisał. Jednak niewielu z nas wie, że Jan Paweł II - NA KAŻDEJ stronie swoich zapisków, zanim zaczął cokolwiek tworzyć, pisał w prawym, górnym rogu: "TOTUS TUUS MARIA". Wszystko Jej zawierał. Tak postępował też w innych dziedzinach. Najpierw oddawał i zawierał Maryi to, co miał uczynić i dopiero potem brał się do czynu. Wszystko czynił z Nią i przez Nią. To był sekret owocności życia i całej działalności Jana Pawła II.

3. Pogłębiarka

Z traktatu św. Ludwika Grignon de Montfort

[Spełniać wszystkie uczynki z Maryją.]

Trzeba wszystko czynić razem z Maryją, to znaczy we wszystkich pracach należy spoglądać na Maryję jako na idealny wzór wszelkiej cnoty i doskonałości, ukształtowany przez Ducha Świętego w czystym stworzeniu, by naśladować go na miarę naszych ograniczonych możliwości. Musimy zatem przed każdym naszym czynem zastanowić się, jak postępowała Maryja lub jakby postąpiła, gdyby była na naszym miejscu. Dlatego powinniśmy rozważyć owe wielkie cnoty, w jakich Maryja ćwiczyła się za swego ziemskiego życia, zwłaszcza:

1) Jej żywą wiarę, dzięki której bez wahania uwierzyła słowom Archanioła; wierzyła wiernie i stale aż do stóp krzyża na Kalwarii;

2) Jej głęboką pokorę, która sprawiała, że Maryja ukrywała się, milczała, poddawała się wszystkiemu i we wszystkim zajmowała ostatnie miejsce;

3) Jej prawdziwie boską czystość, która nigdy nie miała i mieć nie będzie równej sobie na ziemi.

Należy także rozważyć wszystkie inne Jej cnoty. Proszę pamiętać, powtarzam to raz wtóry, że Maryja jest jedyną i doskonałą „Formą Boga”, zdolną utworzyć z małym trudem i w krótkim czasie żywe odbicie Boga. Dusza, co tę Formę znalazła i się w Niej zatraciła, szybko przemieni się w Jezusa Chrystusa, którego owa Forma wiernie przedstawia.

[Spełniać wszystkie uczynki przez Maryję.]

Należy spełniać swe uczynki przez Maryję, to znaczy, trzeba we wszystkim i we wszelkich okolicznościach życia być posłusznym Najświętszej Dziewicy i pozwolić kierować się Jej duchowi, którym jest Duch Święty. Albowiem wszyscy ci, których prowadzi Duch Boży, są synami Bożymi. Ci, których prowadzi duch Maryi, są dziećmi Maryi, a więc i dziećmi Boga, jak pokazałem. Spośród wszystkich czcicieli Najświętszej Dziewicy prawdziwymi i wiernymi Jej poddanymi są ci tylko, co kierują się Jej duchem. Rzekłem, iż duch Maryi jest Duchem Bożym, gdyż Maryja nigdy nie kierowała się swoim duchem, lecz jedynie Duchem Bożym, który tak Ją opanował, że stał się Jej własnym. Dlatego mówi św. Ambroży: „Niech dusza Maryi będzie w każdym z nas, by wielbić Pana; duch Maryi niech będzie w każdym z nas, by radować się w Bogu”. Jakże szczęśliwa jest dusza, która na wzór zmarłego w opinii świętości brata Rodrigueza zupełnie opanowana jest i o władnięta duchem Maryi, tym duchem, co jest łagodny a silny, gorliwy a roztropny, pokorny a mężny, czysty a płodny!

Aby duch Maryi kierował duszą, powinna ona:

1) Zanim cokolwiek postanowi, wyrzec się własnego ducha, swojego światła, własnej woli, np. przed odmówieniem modlitwy, przed rozmyślaniem, przed Mszą św., przed Komunią św., gdyż słabość naszego rozumu, złośliwość naszej woli i naszego postępowania, gdybyśmy się nimi kierowali, stawiały by zapory duchowi Maryi, choćbyśmy je nawet uważali za dobre.

2) Poddać się duchowi Maryi, by on nas prowadził i nami kierował według Jej woli. Trzeba więc

pozostawać w Jej dziewiczych rękach jak narzędzie w rękach rzemieślnika, jak lutnia w rękach artysty. Niczym kamień wrzucony do morza, tak dusza musi zanurzyć się w Maryi i w Niej zniknąć.

Dzieje się to w prosty sposób, w mgnieniu oka, jednym wejrzeniem ducha, przez krótki akt woli, myśl jedną, albo przez słowa np.: Wyrzekam się siebie i oddaję się Tobie, Matko moja najdroższa! A choć przy tym akcie nie odczuwasz żadnego wyczuwalnego ukojenia, to jednak jest on bardzo rzeczywisty. (...)

3) Od czasu do czasu, zarówno w trakcie, jak i po dokończeniu czynności, ponawiać ten sam akt oddania się i zjednoczenia; a im częściej będziemy go powtarzać, tym prędzej uświęcimy naszą duszę; tym szybciej osiągniemy jedno z Jezusem, gdyż zjednoczenie z Jezusem jest koniecznym następstwem zjednoczenia z Maryją, albowiem duchem Maryi jest Duch Jezusa."

(TRAKTAT O PRAWDZIWYM NABOŻENSTWIE DO NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY, nr 258-265)

4. Wypisz w zeszycie to co do Ciebie najbardziej dotarło.

5.. Wezwanie dnia:

Święty Jan Paweł II prosił Maryję: "Daj mi Twoje Serce" - i otrzymał: kochał nas Sercem Matki. Matka Teresa prosiła Maryję: "Użycz mi swojego Serca" - i otrzymała ten wielki dar w tak konkretny sposób, że aż nazywano ją "ucieleśnieniem Maryi na ziemi". Każdy, kto pragnie i prosi o ten dar - otrzyma go. Na tym polega poświęcenie się Niepokalanemu Sercu Maryi - JEST TO SPOSÓB, W KTÓRY MARYJA MOŻE NAM UŻYCZAĆ SWOJEGO SERCA. Uczyń te słowa swoją własną, częstą i gorącą modlitwą: "Daj mi twoje Serce Maryjo, w zamian za moje!"

Poniedziałek: DZIEŃ 32: "ABY MOJE SERCE, MOJA RODZINA, PARAFIA, OJCZYZNA I CAŁY ŚWIAT: STAŁY SIĘ RZECZYWISTYM KRÓLESTWEM TWOJEGO SYNA I TWOIM. AMEN!"

1. Modlitwa początkowa.

2. Rozważanie:

Moje serce

Bóg patrzy na serce. (1 Sm 16,7). W sercu rozgrywa się najważniejsza walka.

Tu się decydują losy świata. Z Serca Jezusa wypłynęła krew i woda, stając się początkiem sakramentów Kościoła. Przez pośrednictwo św. Małgorzaty Marii Alacouque Jezus objawił nam swoje Serce i poprosił, abyśmy poświęcili Mu nasze rodziny i siebie samych. Podczas pierwszego objawienia Jezus wziął serce Małgorzaty, włożył je do swojego Serca, po czym wyjął i oddał zakonnicy. To już nie było to samo serce. W ten sposób Pan Jezus ukazał nam na czym polega akt osobistego poświęcenia. W Fatimie Bóg objawił nam Niepokalane Serce Maryi jako ostateczny środek ocalenia. Niepokalane Serce Maryi jest największym darem Ojca Niebieskiego dla naszych trudnych czasów.

Co mam zrobić, aby moje serce stało się rzeczywistym królestwem Jezusa i Maryi?

Poświęcić się tym Sercom i żyć tym poświęceniem. Codziennie odnawiać akt poświęcenia. Raz w roku odbywać 33 - dniowe rekolekcje odnawiające i pogłębiające moje oddanie. Żyć Ewangelią i wezwaniem Fatimy, które mówią jednym głosem: "Módl się, pokutuj, wynagradzaj, składaj ofiary, przyjmuj to, co Bóg Ci zechce zesłać i ratuj dusze swych bliźnich". Królestwo Jezusa i Maryi jest królestwem Miłości, a miłość rozwija się przez RELACJĘ. Dlatego moim najważniejszym zadaniem jest pielęgnowanie bliskości z Jezusem i Maryją. Serca płonące miłością do Jezusa i Maryi ocalą ten świat. Tak, ponieważ TYLKO MIŁOŚĆ OCALA.

Moja rodzina

Najważniejsze dzieła dla zbawienia świata dzieją się w Nazarecie, czyli w domu rodzinnym. W rodzinie. Jest to niezwykła tajemnica. Jezus spędza w domu rodzinnym aż 30 lat swojego życia. Tylko trzy lata poświęca na działalność publiczną. Święty Ludwik pisze: "Jezus Chrystus bardziej otoczył chwałą Boga, swego Ojca, przez poddanie się Matce przez trzydzieści lat, niż otoczyłby Go, nawracając całą ziemię przez dokonanie największych cudów". (Traktat nr 18). W 1995 roku na świecie trwał Międzynarodowy Rok Rodziny. W tym czasie, z różnych stron świata napływały do Stolicy Apostolskiej prośby, aby nadać Maryi tytuł: "Królowej Rodzin". 31 grudnia tego roku, w święto Świętej Rodziny, z polecenia Jana Pawła II, tytuł "Królowa Rodzin" został wprowadzony do Litanii Loretańskiej. Była to inicjatywa licznych rodzin, które doświadczyły potężnej opieki Maryi.

Co mogę uczynić, aby Maryja była rzeczywiście Królową mojej rodziny?

Pierwszym, co mogę zrobić jest poświęcenie mojej rodziny Niepokalanemu Sercu Maryi. Jest to zaproszenie do tego, aby Maryja "zamieszkała" w naszym domu. Kluczowe jest wypełnienie w rodzinach najczęstszego i podstawowego wezwania Matki Bożej - do codziennej, rodzinnej modlitwy różańcowej. Taka modlitwa to rodzinny Wieczernik z Maryją, podczas którego w obecności naszej Niebieskiej Mamy przyzywamy Ducha Świętego, rozważamy Ewangelię Jezusa

oraz wstawiamy się za naszymi braćmi i siostrami. Codzienny, różańcowy Wieczernik z Maryją to potężny środek ocalenia na trudne czasy, w których żyjemy. Różaniec jest naszą Arką Ocalenia. Z codziennej modlitwy rodzić się będą te same owoce i ta sama Miłość, która panowała w domu Świętej Rodziny w Nazarecie.

Moja Ojczyzna

Maryja jest Królową Polski i nasza Ojczyzna została Jej już kilka razy oddana i poświęcona. To wielka łaska, ale trzeba iść dalej. Polska jest utkana z serc Polek i Polaków. Pełnia łaski polega na tym, aby akt oddania Ojczyzny prowadził do aktów osobistego oddania się naszych rodaków. Takie natchnienie otrzymał Prymas Wyszyński tworząc ideę społecznego oddania się Matce Bożej. Nie mając środków, które my dzisiaj posiadamy - zgromadził on na Jasnej Górze w 1956 roku milion osób. Akt oddania się Matce Bożej połączony ze Ślubami Jasnogóorskimi rozpoczął dziewięcioletnią Nowennę przez uroczystościami milenium Chrztu Polski. Dziesięć lat później - w 1966 roku oddany Matce Bożej został cały naród polski.

NARÓD "TOTUS TUUS"

Czy kiedykolwiek potrzebowaliśmy Matki bardziej niż dziś? Czy możemy dać coś lepszego naszym dzieciom, młodemu pokoleniu, naszym rodzinom i sobie samym - niż Jej czuła miłość oraz niezawodna opieka? Czy może nas zawieść Ta, na której sam Bóg się nigdy nie zawiodł? Czy zawiodła nas choć jeden raz, kiedy się uciekaliśmy pod Jej obronę? DZIŚ mamy możliwości, jakich nie miał ani Prymas Wyszyński ani Maksymilian Kolbe. DZIŚ idea oddania się całego narodu Matce Bożej jest możliwa do zrealizowania bardziej niż kiedykolwiek. Czy nie moglibyśmy połączyć sił, i wykorzystując wszystkie dostępne środki i narzędzia - zaprosić wszystkich do tego całkowitego zaufania naszej Niebieskiej Matce? Wiele nas katolików dzieli między sobą, ale czy miłość do Matki Bożej nie mogłaby nas połączyć w tym jednym wspólnym dziele? Czy Matka nie ma szczególnego charyzmatu jednoczenia swoich dzieci? Na pięknej ikonie Matki Bożej Fatimskiej widnieje napis: "W TOBIE JEDNOŚĆ". Czy wyobrażamy sobie, jak potężną pomoc z nieba - od wszystkich świętych i aniołów - mielibyśmy w tym wspólnym przedsięwzięciu? Wiele razy słyszy się te słowa: "Normalnie bym tego nie zrobił, ale dla Matki Bożej zrobię wyjątek!". Zróbmy wyjątek i zjednoczmy się wszyscy we wspólnym dziele poznania i pokochania Maryi tak, jak pragnie tego Pan Jezus! Jeśli zjednoczymy się wszyscy: biskupi i kapłani, zakonnicy i siostry zakonne, świeccy, ruchy, wspólnoty i stowarzyszenia katolickie, stacje radiowe i telewizyjne, portale i kanały internetowe oraz sieć społecznościowa, rekolekcjoniści, youtuberzy, vlogerzy i blogerzy, artyści i pisarze oraz przedsiębiorcy chrześcijańscy - jeśli połączymy razem siły, robiąc wyjątek dla Matki Bożej - spełni się na nas modlitwa Pana Jezusa, którą zaniósł do Ojca Niebieskiego: "ABY BYLI JEDNO". Kto by się z tego najbardziej ucieszył?

PAN JEZUS. Jeśli oddamy Maryi nasze serca, to Ona je napełni miłością do Jezusa. Ona sprawi, że Jezus będzie znany i kochany. Ona sprawi, że wszyscy odkryjemy w Bogu kochającego Ojca. Ona sprawi, że będziemy otwarci i posłuszni Duchowi Świętemu. Ona sprawi, że będziemy się wzajemnie miłować, tak jak się miłują bracia i siostry Jednego Ojca i jednej Mamy. Niech tak się stanie!

3. Pogłębiarka

JASNOGÓRSKIE ŚLUBY NARODU POLSKIEGO - 26 sierpnia 1956 roku:

"Wielka Boga-Człowieka Matko! Bogurodzico Dziewico, Bogiem sławiona Maryjo! Królowo świata i Polski Królowo! Gdy upływają trzy wieki od radosnego dnia, w którym zostałam Królową Polski, oto my, dzieci Narodu polskiego i Twoje dzieci, krew z krwi Przodków naszych, stajemy znów przed Tobą, pełni tych samych uczuć miłości i nadziei, jakie ożywiały ongiś Ojców naszych. My, biskupi polscy i królewskie kapłaństwo, Lud nabyty zbawczą Krwią Syna Twojego, przychodzimy, Maryjo, znów do Tronu Twego, Pośredniczko Łask wszelkich, Matko Miłosierdzia i wszelkiego pocieszenia. Przynosimy do stóp Twoich niepokalanych całe wieki naszej wierności Bogu i Kościołowi Chrystusowemu - wieki wierności szczytnemu postannictwu Narodu, obmytego w wodach Chrztu świętego. Składamy u stóp Twoich siebie samych i wszystko, co mamy: rodziny nasze, świątynie i domostwa, zagony polne i warsztaty pracy, pługi, młoty i pióra, wszystkie wysiłki myśli naszej, drgnienia serc i porywy woli. Stajemy przed Tobą pełni wdzięczności, żeś była nam Dziewicą Wspomożycielką wśród straszliwych klęsk tyłu potopów. Stajemy przed Tobą pełni skruchy, w poczuciu winy, że dotąd nie wykonaliśmy ślubów i przyrzeczeń Ojców naszych. Spójrz na nas, Pani Łaskawa, okiem Miłosierdzia Twego i wysłuchaj potężnych głosów, które zgodnym chórem rwą się ku Tobie z głębi serc wielomilionowych zastępów oddanego Ci Ludu Bożego. Królowo Polski! Odnawiamy dziś śluby Przodków naszych i Ciebie za Patronkę naszą i za Królową Narodu polskiego uznajemy. Zarówno siebie samych, jak i wszystkie ziemie polskie i wszystek lud polecamy Twojej szczególnej opiece i obronie. Wzywamy

pokornie pomocy i miłosierdzia w walce o dochowanie wierności Bogu, Krzyżowi i Ewangelii, Kościołowi świętemu i jego Pasterzom, Ojczyźnie naszej świętej, chrześcijańskiej przedniej straży, poświęconej Twojemu Sercu Niepokalanemu i Sercu Syna Twego. Pomnij, Matko Dziewico, przed obliczem Boga, na oddany Tobie Naród, który pragnie nadal pozostać Królestwem Twoim, pod opieką najlepszego Ojca wszystkich narodów ziemi. Przyrzekamy uczynić wszystko, co leży w naszej mocy, aby Polska była rzeczywistym królestwem Twoim i Twojego Syna, poddanym całkowicie pod Twoje panowanie, w życiu naszym osobistym, rodzinnym, narodowym i społecznym.

Lud mówi: Królowo Polski, przyrzekamy!

Matko Łaski Bożej! Przyrzekamy Ci strzec w każdej duszy polskiej daru łaski, jako źródła Bożego życia. Pragniemy, aby każdy z nas żył w łasce uświęcającej i był świątynią Boga, aby cały Naród żył bez grzechu ciężkiego, aby stał się Domem Bożym i Bramą Niebios, dla pokoleń wędrujących poprzez polską ziemię - pod przewodem Kościoła katolickiego - do Ojczyzny wiecznej.

Lud mówi: Królowo Polski, przyrzekamy!

Święta Boża Rodzicielko i Matko Dobrej Rady! Przyrzekamy Ci z oczyma utkwionymi w Żłóbek Betlejemski, że odtąd wszyscy staniemy na straży budzącego się życia. Walczyć będziemy w obronie każdego dziecka i każdej kołyski, równie mężnie, jak Ojcowie nasi walczyli o byt i wolność Narodu, płacąc obficie krwią własną. Gotowi jesteśmy raczej śmierć ponieść, aniżeli zadać śmierć bezbronnym. Dar życia uważać będziemy za największą łaskę Ojca wszelkiego życia i za najcenniejszy skarb Narodu.

Lud mówi: Królowo Polski, przyrzekamy!

Matko Chrystusowa i Domie Złoty! Przyrzekamy Ci stać na straży nierozzerwalności małżeństwa, bronić godności kobiety, czuwać na progu ogniska domowego, aby przy nim życie Polaków było bezpieczne. Przyrzekamy Ci umacniać w rodzinach królowanie Syna Twego Jezusa Chrystusa, bronić czci Imienia Bożego, wszczepiać w umysły i serca dzieci ducha Ewangelii i miłości ku Tobie, strzec prawa Bożego, obyczajów chrześcijańskich i ojczystych. Przyrzekamy Ci wychować młode pokolenie w wierności Chrystusowi, bronić je przed bezbożnictwem i zepsuciem i otoczyć czujną opieką rodzicielską.

Lud mówi: Królowo Polski, przyrzekamy!

Zwierciadło Sprawiedliwości! Wsłuchując się w odwieczne tęsknoty Narodu, przyrzekamy Ci kroczyć za Słońcem Sprawiedliwości, Chrystusem, Bogiem naszym. Przyrzekamy usilnie pracować nad tym, aby w Ojczyźnie naszej wszystkie dzieci Narodu żyły w miłości i sprawiedliwości, w zgodzie i pokoju, aby wśród nas nie było nienawiści, przemocy i wyzysku. Przyrzekamy dzielić się między sobą ochotnie plonami ziemi i owocami pracy, aby pod wspólnym dachem domostwa naszego nie było głodnych, bezdomnych i płaczących.

Lud mówi: Królowo Polski, przyrzekamy!

Zwycięska Pani Jasnogórska! Przyrzekamy stoczyć pod Twoim sztandarem najświętszy i najcięższy bój z naszymi wadami narodowymi. Przyrzekamy wypowiedzieć walkę lenistwu i lekkomyślności, marnotrawstwu, pijaństwu, rozwiązłości. Przyrzekamy zdobywać cnoty: wierności i sumienności, pracowitości, oszczędności, wyrzeczenia się siebie i wzajemnego poszanowania, miłości i sprawiedliwości społecznej.

Lud mówi: Królowo Polski, przyrzekamy!

Królowo Polski! Ponawiamy śluby Ojców naszych i przyrzekamy, że z wielką usilnością umacniać i szerzyć będziemy w sercach naszych i w polskiej ziemi cześć Twoją i nabożeństwo do Ciebie, Bogurodzico Dziewico, wślawiona w tylu świątyniach naszych, a szczególnie w Twej Jasnogórskiej Stolicy. Oddajemy Tobie szczególnym aktem miłości każdy polski dom i każde polskie serce, aby chwała Twoja nie ustawała w ustach naszych dnia każdego, a zwłaszcza w dni Twoich świąt. Przyrzekamy iść w ślady Twoich cnót, Matko Dziewico i Panno Wierna, i z Twoją pomocą wprowadzać w życie nasze przyrzeczenia.

Lud mówi: Królowo Polski, przyrzekamy!

W wykonaniu tych przyrzeczeń widzimy żywe Wotum Narodu, miłsze Ci od granitów i brązów. (...) Chcemy pamiętać o tym, że Ty pierwsza wyśpiewałaś narodom hymn wyzwolenia z niewoli i grzechu; że Ty pierwsza stanęłaś w obronie maluczkich i łaknących, i okazałaś światu Słońce Sprawiedliwości, Chrystusa, Boga naszego. Chcemy pamiętać o tym, że Ty jesteś Matką naszej Drogi, Prawdy i Życia, że w Twoim Obliczu Macierzyńskim najpewniej rozpoznajemy Syna Twojego, ku któremu nas wiedziesz niezawodną dłońią. Przyjm nasze przyrzeczenia, umocnij je w sercach naszych i złóż przed Oblicze Boga w Trójcy Świętej Jedyne. W Twoje dłonie składamy naszą przeszłość i przyszłość, całe nasze życie narodowe i społeczne, Kościół Syna Twego i wszystko, co miłujemy w Bogu. Prowadź nas poprzez poddaną Ci ziemię polską do bram Ojczyzny Niebieskiej. A na progu nowego życia sama okaż nam Jezusa, błogostawiony Owoc

żywota Twojego. Amen.”

4. Wypisz w zeszycie to co do Ciebie najbardziej dotarło.

5.. Wezwanie dnia:

Jedną z łask, którą często marnotrawimy jest łaska wstawiennictwa świętych. Jeszcze nigdy świat nie miał w niebie tylu potężnych maryjnych orędowników. Postanówmy sobie dzisiaj w sercu, że odnowimy i pobudzimy w sobie wiarę w tajemnicę świętych obcowania.

Wtorek: DZIEŃ 33: I RZEKŁ ZASIADAJĄCY NA TRONIE: “OTO CZYNIĘ WSZYSTKO NOWE” (Ap 21,5)

1. Modlitwa początkowa.

2. Rozważanie:

Przez akt poświęcenia się Niepokalanemu Sercu Maryi - Bóg zasiada na tronie twojego serca i życia - aby wszystko uczynić nowym. “Oto czynię wszystko nowe” - te słowa Boga Ojca wypełniły się w momencie niepokalanego poczęcia Najświętszej Maryi Panny. “Oto czynię wszystko nowe” - te słowa Boga Ojca wypełniły się w chwili, kiedy Maryja wypowiedziała: “FIAT - niech mi się stanie według słowa twego”. “Oto czynię wszystko nowe” - te słowa Boga Ojca wypełniły się w chwili, kiedy Słowo stało się Ciałem. “Oto czynię wszystko nowe” - te słowa Boga Ojca wypełniły się w chwili, kiedy Jezus powiedział: “Oto Matka twoja” i “Oto syn twój”. “Oto czynię wszystko nowe” - te słowa Boga Ojca wypełniły się w chwili Zesłania Ducha Świętego. “Oto czynię wszystko nowe” - te słowa Boga Ojca wypełniły się w chwili twojego Chrztu Świętego” “Oto czynię wszystko nowe” - te słowa Boga Ojca wypełniają się, kiedy wypowiadasz akt poświęcenia się Niepokalanemu Sercu Maryi. “Oto czynię wszystko nowe”: - w tych słowach wypełnia się tryumf zapowiedziany obietnicą Maryi: “Na koniec Moje Niepokalane Serce zwycięży”. W każdym akcie “poświęcenia” czyli konsekracji - DZIAŁA BÓG.

Tym różni się akt poświęcenia od aktu oddania. Oddać się możesz mocą swojej własnej woli. Poświęcenie dokonuje się mocą Bożej Woli, która działa za zgodą twojej woli. W twoim akcie poświęcenia się działa Bóg Ojciec, który chce ustanowić na świecie nabożeństwo do Niepokalanego Serca Maryi. W twoim akcie poświęcenia działa Jezus, który mocą swojego słowa z Krzyża daje ci udział w “byciu dzieckiem Maryi”, które z natury przysługuje tylko Jemu. W twoim akcie poświęcenia działa Duch Święty, ponieważ każda konsekracja jest aktem uświęcenia, które dokonuje się mocą Ducha Świętego. W twoim akcie poświęcenia się Niepokalanemu Sercu Maryi działa cała Trójca Święta. W chwili, kiedy poświęcasz się Niepokalanemu Sercu Maryi, Bóg Ojciec, Syn Boży i Duch Święty, jeden Bóg w Trzech Osobach - mówi do ciebie: “OTO CZYNIĘ WSZYSTKO NOWE”

3. Pogłębiarka

Z traktatu św. Ludwika Marii Grignon de Montfort

“Lecz kimże będą owi słudzy, niewolnicy i dzieci Maryi? Będą ogniem gorejącym, sługami Pańskimi, którzy wszędzie rozniecać będą ogień Bożej miłości. Będą jako strzały w ręku mocarnej Maryi, by przebić Jej nieprzyjaciół. Staną się jako synowie pokolenia Lewiego, którzy dobrze oczyszczeni ogniem wielkich utrapień, a ściśle zjednoczeni z Bogiem, będą nosić złoto miłości w sercu, kadzidło modlitwy w duszy i mirrę umartwienia w ciele. Dla biednych i maluczkich wszędzie staną się oni dobrą wonią Chrystusową; dla „wielkich” zaś tego świata, dla bogaczy i pysznych, będą wonią śmierci. Będą jak chmury gromonośne, które za najmniejszym powiewem Ducha Świętego polecą w dal, by rozsiewać słowo Boże i nieść życie wieczne, nie przywiązując się do niczego, nie dziwiąc się niczemu, niczym się nie smucąc. Grzmiec będą przeciw grzechowi, huczeć przeciwko światu, uderzą na diabła i jego współników i przeszyją obosiecznym mieczem słowa Bożego na życie lub śmierć wszystkich, do których Najwyższy ich pošle. Będą to prawdziwi apostołowie czasów ostatecznych, którym Pan Zastępów da słowo, moc działania cudów i odnoszenia świetnych zwycięstw nad Jego nieprzyjaciółmi.”

(TRAKTAT O PRAWDZIWYM NABOŻEŃSTWIE DO NAJŚWIĘTSZEJ MARYI PANNY, nr 56-58)

4. Wypisz w zeszycie to co do Ciebie najbardziej dotarło.

5.. Wezwanie dnia:

Święty Ludwik de Montfort zachęca, aby w dniu oddania się Matce Bożej - złożyć Jej dodatkowy dar. Jaki jeszcze dar moglibyśmy Jej złożyć, skoro oddajemy Jej całych siebie?

Środa:

Dzień oddania się Matce Bożej. Najlepiej jakbyś to uczynił w Kościele, w obecności kapłana:

- Zaplanuj, aby w tym dniu podjąć post, jak dasz radę – ilościowy i jakościowy (o chlebie i wodzie), jak nie podejmij wyrzeczenie np. od cukierków, kawy czy czegoś innego.

- Zaplanuj, aby w tym dniu przyjąć także Komunię Świętą, jako wynagrodzenie za grzechy do

dzisiaj popełnione oraz jako wyraz wdzięczności za to, że Maryja przyjmuje Ciebie do swojego Serca.

Ogłoszenia

1. Przypominamy, o obowiązkowej modlitwie Anioł Pański w intencji o otwartość na charyzmaty i jej przyjmowanie dla wszystkich członków wspólnoty przez ręce Maryi oraz zachęcie Pasterza do postu w intencji wspólnoty 12 dnia miesiąca.

2. Posługa modlitwą wstawienniczą prowadzona w pierwszą i trzecią środę miesiąca w godz. od 17.00 do 18.00 w salce Miriam (główny budynek DD Tabor, poziom -1)

3. Zasady i terminy wyboru nowego Lidera Wspólnoty:

1. Wybory zostają zorganizowane 17 marca. Odbędą się one po różańcu.

2. W wyborach oddać głos mogą osoby, które we wspólnocie są wcześniej niż wrzesień 2020 r. Czyli osoby, które zapisane są do wspólnoty od czerwca 2020.

3. Kandydować mogą osoby, które przeszły jakąś formację – Oaza, KSM, RAM, LSO, SCHOLA, DOMOWY KOŚCIÓŁ, albo są we wspólnocie dłużej jak 2 pełne lata.

4. Jak się zgłasza kandydatów? Na dwa sposoby:

- kandydaci sami się zgłaszają do Pasterza,

- kandydata zgłasza grupa 3 osób do Pasterza.

Zgłoszenia są do dnia 3 marca. W dniu wyborów będę pytał każdego jeszcze raz czy chce kandydować. Następnie jako wspólnota będziemy odmawiać nowennę do Matki Bożej o właściwy wybór lidera wspólnoty.

5. Głosowanie odbędzie się 17 marca. Wszystkich zachęcam, którzy w tym dniu mogą głosować, aby oddali swój głos. Komisje, która będzie wtedy liczyć głosy, wybiorę w dniu wyborów. Na dzień dzisiejszy nie wiem, czy będzie jedna czy dwie tury wyborów.

6. Jeszcze jeden bardzo ważny szczegół. Jeżeli otworzymy wybór Apostoła Macieja z DZ, to zobaczymy, że wybrano dwie osoby a później rzucono losy i padł on na Macieja. Sugerując się także tym, jakie KSM ma statuty, chciałbym, abyśmy w podobny sposób dokonali wyboru Lidera. 3 osoby, które otrzymały największą liczbę głosów, będą miały spotkanie ze mną. Chciałbym wtedy porozmawiać z danymi osobami, o wizji wspólnoty, jaką mają. Wtedy poproszę i zaproszę całą naszą wspólnotę, abyśmy przez tydzień jako wspólnota pościli. Nie znaczy, że przez cały tydzień wszyscy pościmy, jeden dzień w tygodniu. Wtedy rozmawiam z każdą osobą, pójdę sam na modlitwę i dokonam wyboru osoby z 3 osób. Od razu chce to jasno powiedzieć – nie znaczy, że osoba która będzie miała największą liczbę głosów będzie liderem, znaczy się, że będzie 3 kandydatów.

Podobne zasady wyborów Lidera wspólnoty odnowy działają w diecezji gliwickiej i bielsko-żywieckiej, pytałem swoich kolegów egzorcystów.

7. Kadencja lidera trwa kolejne 3 lata. Proszę, aby animatorzy którzy do tej pory pełnią swoje zadania pełnili je dalej, do momentu, aż nowy lider stworzy swój zespół współpracy.

8. Apeluje do wszystkich, aby nie organizować żadnych krwawych walk, żadnych kampanii promocyjnych, żeby nie było żadnych ustaleń w kuluarach, manipulacji, ani innych rzeczy. Kochani, zapraszam Was do tego, aby oddać te wybory w ręce Maryi. Proszę, aby w ten sposób okazała się dojrzałość nasze wspólnoty. To nie jest czas na żadne zagrywki. To jest zupełnie inny czas.